

свобод людини і громадянина (тобто гарантія втілення в життя принципу законності в діяльності підрозділів міліції).

Отже, механізм організаційно-правового забезпечення міліцією прав та свобод людини – це комплекс взаємопов'язаних і взаємодіючих передумов, засобів та умов, що створюють належні юридичні і фактичні можливості для повноцінного здійснення кожною людиною своїх прав та свобод.

Список використаної літератури:

1. Кант И. К вечному миру // Трактаты о вечном мире. – М., 1963.
2. Дзьобань О.П. До питання про осмислення сутності правової держави // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2005. – № 9. – С. 23-30.
3. Скакун О.Ф. Теорія держави та права (Енциклопедичний курс): Підруч. – Х., 2006.
4. Актуальні проблеми теорії держави та права: Навч. посіб. / Є.В. Білозьоров, Є.О. Гіда, А.М. Завальний; За заг. ред. Є.О. Гіди. – К., 2010.
5. Пікуля Т.О. Правоохоронні органи в механізмі держави України (теоретико-правові питання функціонування): Дис. ... канд. юрид. наук. – К., 2004.
6. Чуйко З.Д. Конституційно-правовий механізм забезпечення національної безпеки України // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2006. – № 8. – С. 81-89.
7. Савенко М.Д. Конституційний Суд і омбудсмен у державному механізмі захисту прав та свобод людини і громадянина // Вісник Конституційного Суду України. – 2000. – № 1. – С. 68-83.
8. Гамалій І.В. Теоретичні проблеми правового регулювання діяльності міліції щодо забезпечення реалізації конституційних прав і свобод громадян: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – К., 2000.
9. Лавринович О.В. Державно-правовий механізм забезпечення конституційного права людини і громадянина на судовий захист та місце органів юстиції України у здійсненні правосуддя // <http://www.minjust.gov.ua/0/9254>.
10. Негодченко О.В. Забезпечення прав і свобод людини органами внутрішніх справ України: Монограф. – Дніпропетровськ, 2002.
11. Капітанська С.А. Правові основи діяльності органів внутрішніх справ України щодо забезпечення охорони і захисту прав та свобод людини і громадянина // Захист прав, свобод і законних інтересів громадян України в процесі правоохоронної діяльності: Матер. міжвуз. наук.-практ. конф. / Голов. ред. І.Г. Кириченко. – Донецьк, 2001. – С. 309-316.

Надійшла до редакції 01.03.2011

ЗОЗУЛЯ Є.В., кандидат історичних наук, доцент
(Донецький юридичний інститут
Луганського державного університету
внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка)

УДК 94 (477) : 354.31

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА МВС УКРАЇНИ У БОРОТБІ З НАРКОБІЗНЕСОМ

Проаналізовано окремі аспекти міжнародного співробітництва МВС України з правоохоронними структурами країн – учасниць СНД та Європейського Союзу в протидії організованому злочинним угрупованням, які займаються наркобізнесом.

Ключові слова: транснаціональний наркобізнес, організована злочинність, протидія наркобізнесу, міжнародно-правове співробітництво МВС

Анализируются отдельные аспекты международного сотрудничества МВД Украины с правоохранительными структурами стран – участниц СНГ и Европейского Союза в противодействии организованному преступным группировкам, сферой деятельности которых является наркобизнес.

Ключевые слова: транснациональный наркобизнес, организованная преступность, противодействие наркобизнесу, международно-правовое сотрудничество МВД

The article analyzes some aspects of International Cooperation of Ukrainian Ministry of Internal Affairs with law enforcement agencies CIS participating countries and the European Union in combating criminal gangs involved in drug trafficking.

Keywords: transnational drug trafficking, organized crime, combating drug trafficking, MIA international legal cooperation

Із набуттям незалежності в Україні виникла і спостерігається стійка тенденція до загострення проблем, пов'язаних із незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, яка вміщує культивування наркотиковмісних рослин, розробку, виробництво, виготовлення, зберігання, розподіл, торгівлю, використання, транспортування територією України та поза її межами, що створює безпосередню загрозу генофонду нації, забезпеченню правопорядку та національній безпеці країни.

Досить значний перелік наукових статей, публікацій та монографій, дисертаційних досліджень свідчить про глибоку увагу до необхідності стримування наркопроблем, і зокрема в напрямі протидії транснаціональному наркобізнесу. Про це свідчать роботи відомих вітчизняних та зарубіжних учених Ю.В. Александрова, Ю.В. Бауліна, В.І. Борисова, Е.Г. Гасанова, В.О. Глушкова, О.І. Гурова, Н.О. Гурової, І.М. Даньшина, О.М. Джузи, А.І. Долгової, В.Ф. Долженкова, С.Е. Єркенова, А.П. Закалюка, М.Й. Коржанського, М.В. Корнієнка, О.М. Костенка, І.П. Лановенка, О.М. Литвака, М.І. Мельника, А.А. Музики, П.П. Михайленка, В.С. Овчинського, В.В. Сташиса, М.І. Панова, В.Я. Тація, В.П. Тихого, М.І. Хавронюка, М.С. Хруппи, В.І. Шакуна та ін.

Разом із тим бракує узагальнених праць, які би інтегрували наявні матеріали і містили більш поглиблену характеристику актуальних проблем загрози транснаціонального наркобізнесу національній безпеці нашої держави. Актуальність дослідження зумовлена сучасним характером проблем, пов'язаних із активною інтеграцією вітчизняних організованих злочинних угруповань у міжнародну мережу торгівлі наркотиками і необхідністю вдосконалення механізмів міжнародного співробітництва у протидії міжнародній наркомафії.

Таким чином, метою нашого дослідження є аналіз особливостей і тенденцій розвитку актуальних напрямів міжнародного співробітництва МВС України у боротьбі з транснаціональним наркобізнесом.

Розпочинаючи безпосереднє висвітлення проблеми, зазначимо, що після розпаду Радянського Союзу разом із занедбаною економікою пострадянські країни отримали у спадщину всі негаразди періоду тоталітаризму та подальшої «перебудови». Однією зі значних загроз національній безпеці держав СНД була тенденція масштабного розповсюдження наркотичних речовин. Залучення все більшої кількості країн у нелегальний обіг наркотиків супроводжувалося розширенням масштабів криміналізації суспільства, збільшенням кількості людей, які страждають на наркозалежність та інші захворювання, пов'язані із уживанням наркотичних засобів (СНІД, гепатит тощо). Ця загроза є актуальною і в сучасних умовах. За оцінками експертів, у країнах – учасниках СНД мешкає від 600 до 700 тис. наркозалежних осіб, які мають схильність до вживання наркотиків [1].

На ситуацію в Україні суттєво вплинуло те, що наприкінці ХХ ст. значно посилювся потік наркотиків до СНД із країн далекого зарубіжжя (переважно з регіонів Південно-Східної Азії та Західної Європи). При цьому територія СНД, як свідчить прикордонна і митна статистика, найчастіше використовується для транзитного перевезення наркотиків до Європи. У сфері незаконного обігу наркотиків діють десятки злочинних співтовариств із транснаціональними зв'язками. Постачання опіуму до СНД із країн далекого зарубіжжя збільшилося за останні 10 років у десятки тисяч разів. За цей же період кількість осіб, котрі зловживають наркотиками, зросла в п'ять разів. Наркобізнес набув масштабів реальної загрози національній, регіональній та глобальній безпеці, ставши багатofакторною кримінальною системою, що агресивно впливає в першу чергу на економічне, політичне, духовне життя і генофонд країн СНД [1, с. 28].

Отже, з набуттям незалежності з'явилася та стрімко розвивається одна з основних загроз розбудові нашої держави – наркобізнес, який обґрунтовано вважається найнебезпечнішим проявом сучасної організованої злочинності. На території України сформувалися потужні організовані злочинні угруповання, однією зі сфер кримінальної діяльності яких став наркобізнес, їхні очільники розглядають нашу країну як привабливий ринок збуту, територію виробництва і транзиту наркотиків, а також місце відмивання коштів, отриманих від наркотогівлі. Більшість злочинних угруповань входять до складу транснаціональної організованої злочинності, що суттєво збільшує ступінь суспільної небезпеки. Розширення географії міжнародних зв'язків наркомафії становить загрозу національній безпеці не тільки України, а й багатьох інших країн. Поширення наркомафії в державі набуло епідемічного характеру, охопивши всю територію

країни. Підтвердженням того, що загроза поширення наркоманії в Україні є вкрай гострою проблемою, є певні цифри. З початку 1990-х років кількість наркозалежних у нашій країні щороку зростає на 10–12 %, при цьому 60 % указанного зростання припадає на молодь до 20-ти років, а 13 % – на дітей віком від 11-ти до 14-ти років. За даними МВС України, кількість наркозалежних станом на 01.01.2009 р. становила 174110 осіб. За оцінками експертів, загальне число наркозалежних у країні перевищує 425 тисяч осіб [2].

Ще в перші роки незалежності українська влада, зважаючи на можливі масштаби трагедії у випадку наркотизації суспільства, 15 лютого 1995 р. ухвалила Закон «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» [3]. До осені 1993 р. функції з протидії наркозлочинності поклалися на працівників карного розшуку, а вже наприкінці жовтня Кабмін виніс рішення про створення окремого управління. Воно складалося з двох відділів: організаційно-аналітичного та практичного. Через 10 років його було реорганізовано в департамент, а вже в березні 2008 р. затверджено нову структуру. У ній сформовано важливі підрозділи боротьби з правопорушеннями у сфері легального обігу наркотиків та оперативних розробок міжрегіональних наркоугруповань. Кожний десятий працівник підрозділу пройшов курс навчання та стажування на базі програм ООН і Департаменту боротьби з наркобізнесом США. В подальшому з огляду на досить актуальну проблему легального обігу наркотиків під час реорганізації структури МВС було створено управління з легального обігу наркотиків. Створення такого підрозділу в департаменті і в обласних управліннях було своєрідною реакцією на проблеми, що виникли в державі з лікарськими отруйними засобами (наприклад, тим самим трамадолом).

Зважаючи на значну небезпеку поширення наркоманії в державі, у грудні 2006 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів», яким визначені правові та організаційні засади державної політики щодо обігу в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, встановлений порядок державного контролю, повноваження органів виконавчої влади, права та обов'язки фізичних і юридичних осіб у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів [4]. Необхідно зазначити, що закон містить низку суттєвих позитивних змін, які відбивають рух України до лібералізації законодавства й адаптації законодавства до країн – членів Європейської спільноти.

Аналіз діяльності злочинних наркоугруповань впродовж усього періоду становлення України як незалежної держави дає змогу говорити про високий рівень їх організації, активну участь у комерційних структурах, поширення зв'язків між кримінальними співтовариствами, наявність корумпованих зв'язків у владних та правоохоронних органах.

На думку фахівців, на цей час існують чотири основні загрози від незаконного обігу наркотиків в Україні. Перша – це використання території нашої країни для транзиту наркотичних речовин афганського походження до країн ЄС. Транспортують їх із Центральної Азії через Росію в Україну й далі на захід або з Туреччини через Балкани й Україну. Друга – це контрабанда кокаїну з Латинської Америки до України: як для нашого внутрішнього ринку, так і для подальшого транзиту до сусідніх держав. Третя проблема – контрабанда синтетичних наркотиків та психотропних речовин із інших країн. І четверта – внутрішня – використання наркоділками промислового культивування маку.

Зважаючи на транснаціональний характер цього виду злочинності, діяльність правоохоронних органів України, серед них і спеціальних підрозділів боротьби з незаконним обігом наркотиків МВС, була зосереджена на комплексному вирішенні проблем міжнародно-правового співробітництва у справі превенції незаконного обігу наркотичних речовин на основі тісної співпраці держав у рамках відпрацьованих правових та організаційних механізмів як на універсальному, так і на регіональному рівнях.

Як відомо, універсальні міжнародно-правові норми здебільшого сконцентровані в трьох конвенціях, прийнятих в рамках ООН: Єдиній конвенції про наркотичні засоби, Конвенції про психотропні речовини, Конвенції про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин.

Водночас Україна надає великого значення регіональній співпраці в боротьбі з незаконним обігом наркотиків. Положення вказаних конвенцій, а також рішення і рекомендації ООН

стали правовою базою прийнятої главами урядів держав – учасниць СНД 30 листопада 2000 р. у Мінську Угоди про співпрацю в боротьбі з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, у якій визначені основні принципи, напрями і форми співпраці, а також компетентні органи, уповноважені на здійснення прямих контактів, встановлений порядок співпраці на підставі запитів про надання сприяння [5].

7 жовтня 2002 р. було прийнято Концепцію про співпрацю держав – учасниць СНД у протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. На розвиток Угоди і Концепції 16 вересня 2004 р. главами держав – учасниць СНД було затверджено Програму співпраці в боротьбі з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2005 – 2007 рр.

Глибокі трансформації соціально-економічних і політико-правових умов функціонування системи МВС України, курс нашої країни на євроінтеграцію зумовлюють необхідність подальшої активізації діяльності органів виконавчої влади, серед них і Міністерства внутрішніх справ України, щодо поглиблення і розширення відносин між Україною та Європейський Союзом і НАТО, зокрема в контексті реалізації політики загальноєвропейської безпеки та боротьби зі злочинністю.

Починаючи з 2003 р. згідно з домовленостями між Урядами Білорусі, України та Молдови, а також угодою між Європейською Комісією та Програмою розвитку ООН реалізується «Програма із запобігання зловживанню та боротьби з незаконним обігом наркотиків в Білорусі, Україні та Молдові (БУМАД)». Бюджет наданої технічної допомоги склав близько 11 млн. дол. США на території всіх трьох країн, зокрема, в Україні – близько 4 млн. дол. США.

Слід визнати, що реалізацією спільної Програми Європейської комісії і ООН зроблений значний внесок у боротьбу з протидією розповсюдженню наркотиків в Україні. За три роки дії Програми в Україні було виявлено і конфісковано понад тонну героїну афганського походження, що є найбільшим досягненням не лише за роки існування незалежної України, але й за часи боротьби з наркотиками в Радянському Союзі.

До того ж завдяки реалізації зазначеної Програми в Україні Закон «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів» був доповнений відповідно до міжнародних стандартів. Правоохоронні операції були вдосконалені шляхом створення міжвідомчої бази даних із незаконного обігу наркотиків. Українські експерти створили уніфіковані методики дослідження наркотиків із метою поліпшення якості криміналістичної експертизи.

МВС України послідовно реалізує політику зміцнення та розширення міжнародного співробітництва у сфері боротьби з незаконним обігом наркотиків, здійснює практичні кроки з недопущення контрабанди наркотиків як на територію нашої держави, так і їх транзитного переміщення. Прикладом успішної співпраці є традиційне проведення з 1997 р. міждержавної операції «Канал» у прикордонній зоні з Росією, Білоруссю та Молдовою, метою якої є запобігання контрабанді наркотиків на кордонах України з Росією, Білоруссю та Молдовою, досвід якої слід запровадити і на кордонах з іншими європейськими суміжними державами.

Поміж іншим завдяки міжнародному співробітництву проводяться спільні оперативно-розшукові заходи з викриття міжнародних наркоугруповань із правоохоронцями Польщі, Угорщини, Словаччини, Німеччини, Туреччини і США та іншими. Проблема незаконного обігу наркотиків не оминула жодної країни світу, її вирішення можливе лише за умови об'єднання зусиль світового співтовариства. В цьому напрямку МВС України налагоджено співробітництво з 54 правоохоронними відомствами країн ГУАМ, СНД та країн ЄС.

Одним із пріоритетних напрямків діяльності підрозділів БНОН є перекриття міжрегіональних та міжнародних каналів незаконного переміщення наркотиків. Так, наприклад, у 2007 р. в результаті співпраці з правоохоронними органами інших країн та взаємодії з прикордонниками бнонівцями перекрито 181 міждержавний канал постачання наркотичних засобів. За незаконні операції з наркотиками в Україні в місцях позбавлення волі перебувають громадяни більше ніж 20 країн світу. Серед них росіяни, білоруси, поляки, турки, угорці, німці та інші.

Прикладом досить ефективної діяльності підрозділів БНОН є результати їх діяльності у 2008 р., коли завдяки скоординованим заходам із відповідними спецслужбами інших країн у протидії наркоманії вдалося втричі (до 1,6 тис.) збільшити кількість кримінальних справ, порушених за збут сильнодіючих та отруйних лікарських засобів; при цьому 30 % від усіх виявлених наркозлочинів – саме збут, що становить найвищий результат за роки незалежності [6].

Однак необхідно констатувати і наявність проблем у співробітництві в цій правоохоронній сфері. Насамперед вони викликані недостатньою інформаційною та практичною взаємодією з державами, що безпосередньо не межують із Україною.

На жаль, існують об'єктивні підстави прогнозувати подальшу наркоекспансію на значній пострадянській території, і України це лихо теж стосується. Тільки протягом 2007 р. у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів було викрито понад 60 тис. злочинів, із яких третина – тяжкі або особливо тяжкі. Ліквідовано понад 255 оснащених спеціальним обладнанням нарколабораторій та 220 міжнародних каналів надходження до України наркозасобів. Припинено діяльність 2,4 тис. осередків нелегального виготовлення та вживання наркотиків [7].

Водночас статистичні дані правоохоронних органів свідчать про зниження активності боротьби з організованими злочинними групами, що діють у сфері незаконного обігу наркотиків, за умови, що загальна кількість виявлених злочинів означеної категорії загалом по Україні збільшилася. Спецпідрозділами Міністерства внутрішніх справ України ліквідовано організованих злочинних угруповань у сфері незаконного наркообігу: 2004 р. – 43, у 2005 р. – 39, у 2006 р. – 39, у 2007 р. задокументовано злочинну діяльність лише 30 організованих злочинних угруповань [8]. Аналіз даних оперативних підрозділів Державної прикордонної служби України, отриманих у межах взаємодії від підрозділів боротьби з незаконним обігом наркотиків МВС та СБ України, свідчить про наявність стійкої тенденції до ускладнення ситуації у сфері контрабанди й транзитного переміщення територією України наркотичних засобів.

Координація діяльності правоохоронних органів нашої держави є важливою складовою посилення боротьби з незаконним наркообігом. На цьому наголошено в Указі Президента України від 28 березня 2008 р., пунктом 4 якого Міністерству внутрішніх справ України передбачено разом зі Службою безпеки, Державною митною службою, Адміністрацією Державної прикордонної служби України збирання та систематизація інформації про осіб, причетних до незаконного наркообігу, та притягнення таких осіб до відповідальності [9]. Але ж відсутність галузевої державної програми протидії контрабанді наркотиків, здійснюваної організованими злочинними об'єднаннями у сфері незаконного наркообігу, суттєво перешкоджає ефективній діяльності правоохоронних органів у цьому напрямку. Зважаючи на це, 4 березня 2008 р. був підписаний Указ Президента України за № 195/2008 р., яким затверджено Програму боротьби з контрабандою і порушенням митних правил на 2008 – 2009 рр. [10], де також акцентовано, що одним із основних чинників поширення контрабанди є недостатня ефективність співпраці правоохоронних та наглядових органів України з відповідними органами суміжних держав щодо обміну інформацією з цих питань.

Підсумовуючи, необхідно зазначити, що, виходячи із завдань, визначених новообраним Президентом України, ефективність роботи органів внутрішніх справ у цьому напрямку повинна оцінюватися не за кількістю виявлених наркозлочинів, а за адекватністю заходів щодо протидії цьому виду злочинності. Для цього керівництвом МВС визначені стратегічні напрямки діяльності. І найважливіше в цьому переліку – це встановлення міжнародних каналів надходження наркотичних засобів і психотропних речовин на територію України, зокрема синтетичних та «важких» наркотиків. У зв'язку з цим одним із пріоритетних напрямків діяльності підрозділів БНОН має бути неухильне розширення взаємодії з правоохоронними органами інших країн із питань протидії міжнародній наркозлочинності. До того ж, урахування напрацювання європейських країн, маємо констатувати нагальну необхідність у посиленні співпраці з Європолом, зі службами протидії наркозлочинності зацікавлених країн у розробленні та реалізації практичних заходів із обміну оперативною інформацією щодо міжнародних організованих угруповань наркозлочинців, створення спільних слідчих груп, проведення навчань для працівників правоохоронних органів, які ведуть боротьбу з транснаціональним наркобізнесом.

Список використаної літератури:

1. Геворгян Г.М. Некоторые тенденции транснациональной организованной преступности в отдельных государствах – участниках СНГ // Человек: преступление и наказание. – 2009. – № 2. – С. 25.
2. Соболев В.А., Сердюк А.А. Наркомания как объект социологического анализа // Вісник Харківського державного університету. Серія «Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи». – Х., 2000. – № 492. – С. 167-172.
3. Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекур-

- сорів та зловживанню ними: Закон України від 15 лютого 1995 р. // ВВР. – 1995. – № 10. – Ст. 62.
4. Про внесення змін до Закону України «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів»: Закон України від 22 грудня 2006 р. // ВВР. – 2007. – № 10. – Ст. 89.
5. Угода про співробітництво держав – учасниць Співдружності Незалежних Держав у боротьбі з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів // НАУ-Online. Міжнародне співробітництво в галузі боротьби з окремими видами злочинів // zakon.nau.ua.
6. Тези виступу міністра внутрішніх справ на колегії МВС за підсумками роботи органів внутрішніх справ за 9 міс. 2008 р. // Іменем Закону. – 2008. – № 40. – С. 5.
7. Корнієнко М.В. Стан реалізації МВС України державної політики у сфері громадської безпеки та боротьби зі злочинністю // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2008. – № 2. – С. 8.
8. Смирнова І.В. Тенденції трансграничної контрабанди наркотичних засобів і психотропних речовин // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика) – 2008. – № 18 // www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/bozk/18text/g18_10.htm.
9. Про додаткові заходи щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина, громадського порядку та посилення боротьби зі злочинністю: Указ Президента України від 28 березня 2008 р. // Офіційний вісник Президента України. – 2008. – № 8. – Ст. 433.
10. Програма боротьби з контрабандою і порушенням митних правил на 2008 – 2009 роки: Затв. Указом Президента України від 4 березня 2008 р. // Офіційний вісник Президента України. – 2008. – № 17. – Ст. 437.

Надійшла до редакції 18.01.2011

ХАРАБЕРЮШ І.Ф.,

кандидат юридичних наук, доцент
(Донецький юридичний інститут
Луганського державного університету
внутрішніх справ ім. Е.О. Дідоренка)

УДК 343.2.01 : 351.74

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ В ПРАВООХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Визначаються мета та основні принципи використання спеціальної техніки в правоохоронній діяльності. Уточнюються поняття „правоохоронні органи” та „правоохоронна діяльність”.

Ключові слова: спеціальна техніка, правоохоронні органи, правоохоронна діяльність, принципи використання спеціальної техніки

Определяется цель и основные принципы использования специальной техники в правоохранительной деятельности. Уточняются понятия „правоохранительные органы” и „правоохранительная деятельность”.

Ключевые слова: специальная техника, правоохранительные органы, правоохранительная деятельность, принципы использования специальной техники

The purpose and cardinal principles of the use the special technology is defined in law-enforcement activity. They are elaborated notions "law-enforcement bodies" and "law-enforcement activity".

Keywords: special technology, law-enforcement organs, law-enforcement activity, principles of the use the special technology

В Основному Законі у ст. 1 Україну проголошено правовою державою. Однією з найважливіших основ такої держави є верховенство права, яке закріплене у ст. 8 Конституції. Реалізація цього конституційного положення зумовлює необхідність охорони права (правоохоронна діяльність), яка здійснюється за допомогою правоохоронних функцій держави. Вони, у свою чергу, поділяються, виходячи з аналізу Конституції України і Закону України “Про основи національної безпеки України” та сучасної державної теорії і практики, на внутрішні і зовнішні правоохоронні функції української держави.

Внутрішні правоохоронними функціями держави є функція охорони прав та свобод особи; функція забезпечення правопорядку.

Зовнішні правоохоронні функції – це участь України в охороні прав і свобод особи на міжнародній арені та участь України у підтримці міжнародного правопорядку.

